

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-401/2020-89

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužiteljice Nedjeljke Vrkić Buljan iz Zagreba, Zadarska 75, OIB: 64289022457, koju zastupa punomoćnica Margita Plažanin, odvjetnica u Zagrebu, Počiteljska 5, protiv tuženika Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, Zagreb, Heinzelova 88, OIB: 44879111575, uz sudjelovanje umješaca na strani tuženika Grada Zagreba, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. travnja 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice Gorana Jedlička, odvjetnika, te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika i uredno pozvanog umješaca, dana 22. svibnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, Zagreb, Heinzelova 88, OIB: 44879111575, da tužiteljici Nedjeljki Vrkić Buljan, Zadarska 75, Zagreb, OIB: 64289022457, isplati iznos od 3.686,85 eura bruto, sa zakonskom zateznom kamatom, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, tekućim:

- na iznos od 280,43 eura od 15.02.2015. do isplate,
- na iznos od 222,77 eura od 15.03.2015. do isplate,
- na iznos od 53,63 eura od 15.05.2015. do isplate,
- na iznos od 218,38 eura od 15.06.2015. do isplate,
- na iznos od 141,67 eura od 15.07.2015. do isplate,
- na iznos od 75,33 eura od 15.08.2015. do isplate,
- na iznos od 152,98 eura od 15.09.2015. do isplate,
- na iznos od 10,38 eura od 15.11.2015. do isplate,
- na iznos od 227,43 eura od 15.12.2015. do isplate,
- na iznos od 101,23 eura od 15.01.2016. do isplate,
- na iznos od 58,71 eura od 15.02.2016. do isplate,
- na iznos od 17,54 eura od 15.03.2016. do isplate,
- na iznos od 51,30 eura od 15.04.2016. do isplate,

- na iznos od 59,23 eura od 15.05.2016. do isplate,
- na iznos od 52,03 eura od 15.06.2016. do isplate,
- na iznos od 13,39 eura od 15.07.2016. do isplate,
- na iznos od 25,25 eura od 15.08.2016. do isplate,
- na iznos od 18,40 eura od 15.09.2016. do isplate,
- na iznos od 50,69 eura od 15.10.2016. do isplate,
- na iznos od 18,50 eura od 15.11.2016. do isplate,
- na iznos od 2,69 eura od 15.12.2016. do isplate,
- na iznos od 30,49 eura od 15.01.2017. do isplate,
- na iznos od 70,87 eura od 15.02.2017. do isplate,
- na iznos od 61,89 eura od 15.03.2017. do isplate,
- na iznos od 16,40 eura od 15.04.2017. do isplate,
- na iznos od 125,63 eura od 15.05.2017. do isplate,
- na iznos od 136,68 eura od 15.06.2017. do isplate,
- na iznos od 37,27 eura od 15.07.2017. do isplate,
- na iznos od 0,72 eura od 15.08.2017. do isplate,
- na iznos od 37,97 eura od 15.09.2017. do isplate,
- na iznos od 27,25 eura od 15.10.2017. do isplate,
- na iznos od 49,20 eura od 15.11.2017. do isplate,
- na iznos od 17,09 eura od 15.12.2017. do isplate,
- na iznos od 57,73 eura od 15.01.2018. do isplate,
- na iznos od 7,19 eura od 15.02.2018. do isplate,
- na iznos od 34,70 eura od 15.03.2018. do isplate,
- na iznos od 75,37 eura od 15.04.2018. do isplate,
- na iznos od 55,51 eura od 15.05.2018. do isplate,
- na iznos od 49,04 eura od 15.06.2018. do isplate,
- na iznos od 56,78 eura od 15.07.2018. do isplate,
- na iznos od 12,89 eura od 15.08.2018. do isplate,
- na iznos od 38,21 eura od 15.09.2018. do isplate,
- na iznos od 46,74 eura od 15.10.2018. do isplate,
- na iznos od 6,93 eura od 15.11.2018. do isplate,
- na iznos od 55,13 eura od 15.12.2018. do isplate,
- na iznos od 101,64 eura od 15.01.2019. do isplate,
- na iznos od 21,31 eura od 15.02.2019. do isplate,
- na iznos od 69,36 eura od 15.03.2019. do isplate,
- na iznos od 80,82 eura od 15.04.2019. do isplate,
- na iznos od 39,32 eura od 15.05.2019. do isplate,
- na iznos od 95,19 eura od 15.06.2019. do isplate,
- na iznos od 9,63 eura od 15.07.2019. do isplate,
- na iznos od 6,35 eura od 15.08.2019. do isplate,
- na iznos od 35,30 eura od 15.09.2019. do isplate,
- na iznos od 111,30 eura od 15.10.2019. do isplate,
- na iznos od 51,83 eura od 15.11.2019. do isplate,
- na iznos od 8,24 eura od 15.12.2019. do isplate,
- na iznos od 47,07 eura od 15.01.2020. do isplate,
- na iznos od 49,85 eura od 15.02.2020. do isplate,

po stopi koja se do 31.07.2015. određuje prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na

stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna, te od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 3.244,31 eura sa zateznim kamatama tekućim od 22. svibnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana

III. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 1.000,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 22. svibnja 2026. do isplate.

r i j e š i o j e

Dopušta se sudjelovanje Grada Zagreba, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, kao umješača na strani tuženika u ovom predmetu.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 10. veljače 2020. u bitnome navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu liječnika doktora medicine. Radni odnos tužiteljice reguliran je ugovorom o radu, Zakonom o radu, internim pravilnikom poslodavca, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13, dalje KU/13), Dodatkom I. KU 96/15, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje KU18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19), Izmjenama Dodatka I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 78/19), Dodatkom II. KU (NN 92/19), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU) (NN 141/12), dodacima i dopunama TKU (NN 153/13, 24/17, 128/17, 47/18) i rješenjem o plaći. Rad tužiteljice je organiziran u raznim oblicima rada (smjene, turnusi i ostalo), pa je zbog takve organizacije rada u svakom mjesecu u spornom razdoblju tužiteljica ostvarila velik broj prekovremenih sati. Prema čl. 45. KU 29/18, 35/19, 78/19, tužiteljčina plaća regulirana je na način da plaću čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Dodaci na osnovnu plaću su: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Navedena odredba istovjetna je s čl. 47. KU 29/18 i KU 143/13. U spornom razdoblju na snazi je i TKU 128/17, 47/18 koji se paralelno primjenjuje na tužiteljicu. Sukladno odredbama KU i TKU tužiteljici se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća i ona uvećanja i dodaci na koje je u tom

sat u ostvarila pravo. Tužiteljica je u navedenom razdoblju kao liječnica radila u otežanim uvjetima rada, pa joj je prema čl. 94. Zakona o radu pripada pravo na povećanu plaću. Sukladno odredbi čl. 55. KU 29/18, 35/19, 78/19, osnovna plaća za tužiteljčinu radno mjesto uvećava se za 20%, (u KU 29/18 i KU 143/13, navedena odredba sadržana je u čl. 57.). Sukladno čl. 21. Dodataka II. KU 92/19 (koji je na snazi od 01.09.2019), navedeno je da se članak 55. mijenja te je istim propisano da se na tužiteljčinom radnom mjestu osnovna plaća po toj osnovi uvećava za 23%. Tužiteljica navodi da je tuženik u utuženom razdoblju tužiteljici isplaćivao dodatke zbog otežanih uvjeta rada samo na dio sati koje je odradila, iako je tužiteljica cijelo vrijeme radila u otežanim uvjetima rada. Odredbom čl. 59. KU 143/13 propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 10% od osnovne plaće. Dodatkom I. KU 96/15 (koji je bio na snazi od 01.10.2015. do 01.03.2018.) propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće, a isto je propisano i odredbom čl. 57. KU 29/18, 35/19, 78/19. Odredbom čl. 23. Dodatka II. KU 92/19 propisano je: u članku 57. brojka "12%" zamjenjuje se brojkom "16%". Tužiteljica navodi da je u utuženom razdoblju radila u redovnom i u prekovremenom radu, te da je neprekidno imala iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi. Tuženik je u razdoblju od 01.04.2015. tužiteljici isplaćivao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi samo za dio odrađenih sati, odnosno nije joj isplaćivao taj dodatak za sve odrađene sate rada. Nadalje, tužiteljica navodi da, s obzirom da je tuženik pogrešno obračunavao i isplatio plaće po navedenim osnovama, pogrešno je isplatio i naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, jer se iste određuju kao prosjek isplaćenih plaća sukladno čl. 34. i čl. 36. KU. Navedeno vrijedi i za obračun naknade na dane državnih praznika, blagdana i neradnih dana, a koji su također pogrešno obračunati. Slijedom navedenoga tužiteljica ovom tužbom potražuje razliku bruto plaće i naknade plaće po gore navedenim osnovama u razdoblju od 1. siječnja 2015. do podizanja tužbe. Tužiteljica navodi da će sukladno čl. 186.b. st. 4. ZPP-a po pribavi radnopravne dokumentacije od tuženika, prije svega platnih lista, evidencija rada i rasporeda rada, i nakon provedenog financijskog vještačenja urediti tužbeni zahtjev, te predlaže sudu da naloži tuženiku da tužiteljici isplati na ime razlike plaće mjesečne iznose čija će točna visina biti utvrđena nakon što se provede financijsko vještačenje, sa pripadajućim zateznim kamatama, uz naknadu parničnog troška. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužiteljica je podneskom od 10. travnja 2021. uredila tužbeni zahtjev na način da po utuženoj osnovi potražuje iznos od 33.700,34 kn / 4.472,80 eura bruto sa pripadajućim kamatama. Po provedenom dopunskom financijskom vještačenju tužiteljica je podneskom od 4. ožujka 2026. konačno specificirala tužbeni zahtjev u skladu sa dopunskim nalazom i mišljenjem sudskog vještaka, na način da po utuženoj osnovi od tuženika u utuženom razdoblju od siječnja 2015. do siječnja 2020., potražuje isplatu iznosa od 3.686,85 eura bruto sve zajedno sa zateznim kamatama uz naknadu parničnog troška tužiteljici.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik ističe da je nesporno da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu liječnika od 1. studenoga 1995., a od 1. siječnja 2014. radi na poslovima liječnika specijalista hitne medicine. Tuženik dalje navodi da je netočna tvrdnja tužiteljice da je radila kod tuženika u smjenama jer takav oblik rada kod tuženika nije ugovoren. Točno je da je tužiteljica radila u turnusima po 12 sati, a to je rad koji radnik obavlja naizmjenično tijekom tjedna ili mjeseca po 12 sati dnevno u ciklusima 12 – 24 – 12 – 48. Tuženik navodi da su plaće zdravstvenih radnika određene

odredbama Zakona o plaćama u javnim službama i Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama. Prema odredbi čl. 4. Zakona o plaćama u javnim službama, plaću službenika i namještenika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Tuženik navodi da su za radni odnos tužiteljice relevantni Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN143/13 i 96/15, dalje KU/13) do 28. veljače 2018., a od 1. ožujka 2018. Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje KU/18), te Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 128/17), i Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 142/12, 150/13, 153/13, i 24/17). Prema čl. 47. KU/13 osnovna plaća radnika definirana je na isti način kao i u odredbi čl. 4. Zakona o plaćama u javnim službama. Prema čl. 47. st. 3. KU/13 dodaci na osnovnu plaću su: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća, a time je određeno da se svi dodaci i uvećanja plaće obračunavaju na osnovnu plaću. Nadalje, odredbom čl. 18. KU/13 predviđeno je osnivanje zajedničkog povjerenstva za tumačenje kolektivnog ugovora (dalje: Zajedničko povjerenstvo) koje daje obvezujuće tumačenje odredbi kolektivnog ugovora i o njima obavještava ugovorne strane. Tuženik navodi da je Zajedničko povjerenstvo 21. prosinca 2015. donijelo Zaključak 153, temeljem kojega se sati odrađeni prema redovitom rasporedu radnog vremena na blagdan ili neradni dan evidentiraju kao redovan rad i ubrajaju se u redovnu mjesečnu satnicu, a isto tumačenje donosi se i Zaključkom broj 17 od 21. studenoga 2018. Tuženik posebno ističe da je tijekom 2014. i 2015. godine u pogledu obračuna prekovremenih sati primjenjivao preraspodjelu radnog vremena iz čl. 67. Zakona o radu, odnosno čl. 47. Zakona o radu iz 2009. godine, te da je radno vrijeme tužiteljice bilo preraspodijeljeno na način da se u travnju, kolovozu i prosincu plaćao prekovremeni rad. Dakle svaki višak mjesečnih sati koji je neplaćen, ali evidentiran, iskazivao se kao prekovremeni rad, uzimajući u obzir i negativan odnos sati iz prethodnog mjeseca, o čemu svjedoči Sporazum o preraspodjeli radnog vremena od 29. travnja 2014. Nadalje tuženik ističe da je neosnovana tvrdnja tužiteljice da joj tuženik nije isplaćivao dodatke s osnova posebnih uvjeta rada i dodatke za iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata, no točno je da se ti dodaci nisu obračunavali na prekovremene sate rada. Tuženik dalje ističe da u ovom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za podnošenje stupnjevite tužbe iz čl. 186. b. Zakona o parničnom postupku, s obzirom na to da tužiteljica raspolaže sa svim ispravama koje su potrebne, a to su platne liste koje su tužiteljici uredno dostavljane. Nadalje, tuženik predlaže da se o parnici obavijesti Grad Zagreb, s obzirom da je osnivač tuženika i na temelju čl. 59. Zakona o ustanovama solidarno i neograničeno odgovara za obveze tuženika. Tuženik je uz odgovor na tužbu dostavio na CD-u evidencije rada, platne liste i rješenja o plaći tužiteljice u utuženom razdoblju. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže da sud odbaci tužbu kao neurednu, s obzirom da nisu ispunjeni uvjeti za podnošenje stupnjevite tužbe iz čl. 186.b. Zakona o parničnom postupku, podredno slijedom svega navedenoga predlaže da sud u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Na prijedlog tuženika u odgovoru na tužbu sud je dopisom od 17. travnja 2020. sukladno čl. 211. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19) obavijestio Grad Zagreb o otpočetoj parnici u ovoj pravnoj stvari, radi eventualnog stupanja u

parnicu u svojstvu umješaka na strani tuženika (str. 36 spisa), na koji dopis se Grad Zagreb očitovao podneskom od 6. svibnja 2020. u kojem navodi da kao osnivač tuženika prijavljuje mijesanje na strani tuženika budući da je sukladno čl. 59. Zakona o ustanovama solidarno odgovoran za obveze tuženika, stoga ima pravni interes da tuženik uspije u parnici, te se u cijelosti u svemu pridružuje iznesenim navodima tuženika. S obzirom da je da Grad Zagreb kao osnivač tuženika ima pravni interes da tuženik uspije u ovoj parnici, sukladno čl. 206. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), dopušteno je sudjelovanje Grada Zagreba u postupku kao umješaka na strani tuženika, stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

4. Tijekom dokaznog postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u Pravilnik o plaćama tuženika od 8. lipnja 2018. (str. 16-25 spisa), potpisne liste za isplatu plaće za studeni i prosinac 2015. (str. 26-27 spisa), evidencije rada, platne liste i rješenja o plaći tužiteljice u utuženom razdoblju na CD mediju (str. 28 spisa), Nalaz i mišljenje sudskog vještaka Petre Blašković od 25. svibnja 2020. (str. 39-56 spisa), Pregled preraspodjele radnog vremena na CD mediju (str. 64 spisa), Sporazum o preraspodjeli radnog vremena od 29. travnja 2014. (str. 65 spisa), Pisano očitovanje sudskog vještaka Petre Blašković od 15. prosinca 2020. (str. 81-85), Pregled preraspodjele radnog vremena (str. 91-104 spisa), očitovanje sudskog vještaka Petre Blašković od 7. lipnja 2021. (str. 136-142 spisa), očitovanje sudskog vještaka Petre Blašković od 7. svibnja 2025. (str. 182 spisa), očitovanje sudskog vještaka Petre Blašković od 10. studenoga 2025. (str. 194-201 spisa), Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13, dalje KU/13), Dodatak I. KU/13 ("Narodne novine" broj 96/15), Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 29/18, dalje KU/18), Dodatak I. i Dodatak II KU/18 sa izmjenama ("Narodne novine" broj: 35/19, 78/19 i 92/19), Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama, ("Narodne novine" broj: 141/12) sa dodacima i dopunama ("Narodne novine" broj: 153/13, 24/17, 128/17, 47/18), Zaključke zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, sudsku praksu te u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

5. Sud je u skladu s čl. 8. ZPP-a, na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike bruto plaće u utuženom razdoblju od siječnja 2015. do siječnja 2020. po osnovi prekovremenog rada, te dodataka za otežane uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, i to za sve efektivno odrađene sate rada u redovnom i u prekovremenom radu, kao i razlike naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad uslijed umanjivanja plaće po utuženim osnovama.

7. U postupku nije sporno da je tužiteljica u cijelom utuženom razdoblju zaposlenica tuženika na radnom mjestu liječnika specijalista hitne medicine, da je u utuženom razdoblju radila u redovnom i u prekovremenom radu, te da ostvaruje pravo na isplatu dodatka za otežane uvjete rada i dodatka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata. Nije sporno da su predmetni dodaci tužiteljici isplaćivani u

utuženom razdoblju. Sporno je jesu li tužiteljici u cijelosti isplaćeni svi sati prekovremenog rada, te dodatak za otežane uvjete rada i dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, odnosno ima li tužiteljica pravo na isplatu navedenih dodataka na sve efektivno odrađene sate rada, te je li joj u cijelosti isplaćena naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad. U postupku je također sporno primijenjuje li se na radni odnos tužiteljice tijekom 2015. godine Sporazum o preraspodjeli radnog vremena od 29. travnja 2014.

8. Radi utvrđivanja visine potraživanja tužiteljice, sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Petri Blašković, iz Centra za financijska vještačenja d.o.o., Zagreb, koja je 25. svibnja 2020. podnijela svoj pisani nalaz i mišljenje (str. 39-56 spisa). Sudski vještak na temelju pregledane dokumentacije, pod pretpostavkom da redovni mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana, bez blagdana, subota i nedjelja u tekućem mjesecu i 8 radnih sati dnevno, zaključuje da za razdoblje od 1. siječnja 2015. do 31. siječnja 2020. godine, potraživanje tužiteljice po osnovi prekovremenog rada, iznosi 10.319,35 kn, a potraživanje zbog manje isplaćene naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad 4.274,52 kn, odnosno ukupno potraživanje po osnovi prekovremenog rada 14.593,87 kn. Nadalje potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za otežane uvjete rada iznosi 9.144,09 kn, dodataka za život i zdravlje ljudi 5.458,79 kn, te po toj osnovi naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad 4.503,59 kn, stoga ukupno potraživanje tužiteljice po osnovi neobračunatih dodataka iznosi 19.106,47 kn. Slijedom navedenoga sudski vještak zaključuje da potraživanje tužiteljice sveukupno iznosi 33.700,34 kn / 4.472,80 eura (Fiksni tečaj konverzije: 7,53450).

9. Tuženik je podnesku od 10. srpnja 2020. iznio prigovore na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, navodeći da je tužiteljica tijekom 2015. godine radila u preraspodjeli radnog vremena, na način da se u travnju, kolovozu, i prosincu plaćao prekovremeni rad, a ne svakog mjeseca kao što je vještak obračunao. Tuženik prigovara da se u nalazu svaki višak mjesečnih sati koji je neisplaćen iskazuje kao prekovremeni rad, ne uzimajući u obzir da ima mjeseci kada je tužiteljica radila manje od mjesečnog fonda radnih sati. Tuženik također prigovara nalazu i mišljenju u dijelu koji se odnosi na obračun prekovremenog rada na blagdan, navodeći da je prema čl. 6. Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj dana nadležnost Vladi Republike Hrvatske da odredi koja su pravne i fizičke osobe dužne raditi u dane blagdana, te da je sukladno čl. 195. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i čl. 4. Pravilnika o radnom vremenu zdravstvenih ustanova i privatnih zdravstvenih ustanova, radni dan tuženika kao hitne službe, svaki dan u tjednu. Tuženik se također smatra da je sudski vještak prilikom izračuna trebao primijeniti Zaključak 153 Zajedničkog povjerenstva od 21. prosinca 2015.

10. Podnescima od 16. rujna 2020. tužiteljica se očitovala na nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 25. svibnja 2020. i na podnesak tuženika od 10. srpnja 2020. u bitnome navodeći da tuženik nije dokazao da bi postojao osnovni zakonski preduvjet za uvođenje rada u preraspoređenom radnom vremenu iz čl. 67. st.1. Zakona o radu, odnosno da bi priroda posla prisilila tuženika organizirati rad na takav način, stoga da da nisu bili zadovoljeni zakonski uvjeti iz čl. 67. Zakona o radu. U odnosu na Nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 25. svibnja 2020. tužiteljica navodi da je vještak izradio nalaz i mišljenje u skladu s pravilima struke, no predlaže da se izvrši ispravak u dijelu

rada subotom ili nedjeljom, i to kod prekovremenog rada, s obzirom da navedeno iz nalaza i mišljenja nije vidljivo.

11. Sudski vještak Petra Blašković u pisanom očitovanju od 15. prosinca 2020. (str. 81-85 spisa) u odnosu na navode tužiteljice da iz nalaza nisu vidljivi obračuni prekovremenih sati subotom, nedjeljom i noću, navodi kako nije sporno da je tužiteljica radila npr. noću, subotom, nedjeljom, međutim dodatak za prekovremeni rad se obračunava na osnovnu cijenu sata rada koja je izvedena iz osnovne plaće i fonda sati u mjesecu, a koja ne sadrži dodatke koji su ugovoreni za rad subotom, nedjeljom, za rad noću i za drugu smjenu, slijedom čega isto nije od utjecaja na visinu potraživanja. U odnosu na prigovore tuženika iz podneska od 10. srpnja 2020. da je u 2015. godini primjenjivao preraspodjelu radnog vremena, odnosno da je prekovremeni rad plaćao samo u travnju, kolovozu i prosincu, a ne svakog mjeseca, te da vještak nije uzeo u obzir Zaključak 153 Zajedničkog povjerenstva, sudski vještak odgovara da je nalaz i mišljenje izradio sukladno nalogu suda, a pravno je pitanje primjenjuje li se Zaključak 153. Zajedničkog povjerenstva. Sudski vještak daje izračun potraživanja tužiteljice ukoliko sud zauzme stav da se primjenjuje Zaključak 153. Zajedničkog povjerenstva, prema kojemu visina potraživanja tužiteljice u spornom razdoblju iznosi 26.614,10 kn / 3.532,29 eura.

12. Tuženik se u podnesku od 17. siječnja 2021. očitovao na pisano očitovanje vještaka od 15. prosinca 2020. i dopunski izračun, navodeći da sudski vještak nije uzeo u obzir da je tužiteljica tijekom 2015. radila u preraspodijeljenom radnom vremenu.

13. Podneskom od 8. travnja 2021. tužiteljica je iznijela prigovore na očitovanje i izračun sudskog vještaka od 15. prosinca 2020. navodeći da je pogrešan stav vještaka da dodaci koji su ugovoreni za rad subotom, nedjeljom, noću i u drugoj smjeni nemaju utjecaja na visinu potraživanja. Tužiteljica se također protivi primijeni Zaključka 153 Zajedničkog povjerenstva navodeći da je u suprotnosti sa odredbama Zakonom o blagadanima, spomendanima i neradnim danima u RH. Podneskom zaprimljenim 10. travnja 2021. tužiteljica je specificirala tužbeni zahtjev u skladu sa inicijalnim nalazom i mišljenjem od 25. svibnja 2020. na način da potražuje 33.700,34 kn / 4.472,80 eura bruto. Nadalje, tužiteljica se protivi dopunskom vještačenju uz primjenu preraspodjele radnog vremena u 2015. godini, pozivajući se na Zaključak 142 Zajedničkog povjerenstva od 3. ožujka 2015. prema kojemu sukladno Kolektivnom ugovoru u sustavu zdravstva nema preraspodjele radnog vremena.

14. Sudski vještak je 7. lipnja 2026. podnio dopunsko pisano očitovanje (str. 136-142 spisa), u kojem je sačinio i obračun pod pretpostavkom da su se prekovremeni sati mogli prenositi u naredne mjesece te prebijati s neodrađenim satima prema Sporazumu o preraspodijeli radnog vremena. Prema toj varijanti izračuna ukupna visina potraživanja razlike plaće i naknade plaće tužiteljice iznosi 24.619,13 kn / 3.267,52 eura.

15. Tužiteljica se podneskom od 1. rujna 2022. očitovala na dopunsko očitovanje sudskog vještaka od 7. lipnja 2021. navodeći da se istome protivi jer je vještak utvrdio iznos primjenjujući preraspodjelu radnog vremena. Tužiteljica istim podneskom uređuje tužbeni zahtjev u skladu sa odlukom Vrhovnog suda i primjenom Zaključka 153 od 21. prosinca 2015., te sukladno izračunu vještaka iz osnovnog nalaza i mišljenja i izračuna iz očitovanja vještaka od 15. prosinca 2020. specificira

tužbeni zahtjev tako da ukupno potražuje iznos od 27.777,24 kn / 3.686,67 eura. Tuženik se podneskom od 29. rujna 2022. očitovao da nema primjedbi na dopunsko očitovanje sudskog vještaka od 7. lipnja 2021.

16. Nadalje, tužiteljica u podnesku od 3. lipnja 2025. osporava zakonitost preraspodjele radnog vremena na koju se poziva tuženik, navodeći da u djelatnosti zdravstva nema preraspodjele radnog vremena, a na što upućuje Zaključak zajedničkog povjerenstva broj 142. Tužiteljica dodaje da tuženik nije dostavio zakonitu odluku o preraspodjeli radnog vremena, odnosno da je dostavio samo dokumentaciju iz koje se vidi niveliranje viška sati u odnosu na manjak, no nije dostavio dokaz koji su to prekovremeni sati i jesu li iskorišteni kao slobodni dani. Slijedom navedenog, tužiteljica je predložila da vještak izvrši obračun bez primjene Sporazuma o preraspodjeli radnog vremena.

17. Slijedom navedenoga sudski vještak Petra Blašković je 10. studenoga 2025. podnijela dopunsko očitovanje (str. 194-201 spisa) u kojem je sačinila i obračun pod pretpostavkom da se za razdoblje do 20. prosinca 2015. ima primijeniti Zaključak 148. Zajedničkog povjerenstva, a od 21. prosinca 2015. godine Zaključak 153., bez primjene Sporazuma o preraspodjeli radnog vremena. Prema ovoj varijanti izračuna visina potraživanja tužiteljice sveukupno bi iznosila 3.686,85 eura, od čega visina potraživanja po osnovi prekovremenog rada iznosi 973,53 eura, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za otežane uvjete rada iznosi 1.213,58 eura, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za odgovornost za život i zdravlje ljudi iznosi 724,55 eura, te manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad iznosi 775,19 eura.

18. Tužiteljica je podneskom od 4. ožujka 2026. u cijelosti uskladila tužbeni zahtjev sa izračunom sudskog vještaka iz dopunskog očitovanja od 10. studenoga 2025. i to sa varijantom izračuna na način da se za razdoblje do 20. prosinca 2015. primjenjuje Zaključak 148. Zajedničkog povjerenstva, a od 21. prosinca 2015. Zaključak 153., bez primjene Sporazuma o preraspodjeli radnog vremena, te konačno potražuje 3.686,85 eura bruto sa pripadajućim zateznim kamatama. Stranke nisu isticali daljnjih primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

19. Sud je Nalaz i mišljenje sudskog vještaka Petre Blašković od 25. svibnja 2020., te dopunska pisana očitovanja od 15. prosinca 2020., 7. lipnja 2021. i 10. studenoga 2025. ocijenio u cijelosti vjerodostojnima, jer su stručni, jasni i obrazloženi, te je sudski vještak argumentirano i obrazloženo odgovorio na sve primjedbe stranaka, a nakon dopunskog očitovanja od 10. studenoga 2025. stranke nisu imale daljnjih primjedbi. Sud je pri tome prihvatio varijantu izračuna sudskog vještaka iz dopunskog očitovanja od 10. studenoga 2025., prema kojem se na obračun radnih sati tužiteljice do 20. prosinca 2015. primjenjuje Zaključak 148, a od 21. prosinca 2015. Zaključak 153, i to bez primjene Sporazuma o preraspodjeli radnog vremena iz sljedećih razloga.

20. Iz Sporazuma o preraspodjeli radnog vremena od 29. travnja 2014. koji prileži spisu (str. 25 spisa) proizlazi da je navedeni Sporazum sklopljen između Zavoda za hitnu medicinu grada Zagreba, Heinzlova 88, i Radničkog vijeća Zavoda za hitnu medicinu. U čl. 1. Sporazuma navodi se da su potpisnici suglasni da se sukladno čl. 47. Zakona o radu zbog naravi posla kod Poslodavca radno vrijeme preraspodjeljuje u razdoblju od četiri mjeseca na način kako je to propisano čl. 37. Pravilnika o radu., a

odredbom čl. 2. Sporazuma određeno je da Sporazum stupa na snagu danom potpisivanja te vrijedi do opoziva, a opoziv može izjaviti svaki potpisnik u bilo koje doba nakon isteka četveromjesečnog perioda.

21. Sud nije cijenio kao dokaz u postupku Izjavu tužiteljice koju je tuženik dostavio podneskom od 20. travnja 2021. (str. 128 spisa), s obzirom da je protivno čl. 299. st. 1. ZPP-a podnesena nakon zaključenja prethodnog postupka (24. studenoga 2020.), a tuženik nije dokazao da navedenu izjavu bez svoje krivnje nije mogao podnijeti prije zaključenja prethodnog postupka.

22. U postupku je bilo sporno primjenjuje li se na radni odnos tužiteljice tijekom 2015. godine preraspodjela radnog vremena prema citiranom Sporazumu od 29. travnja 2014. Prema čl. 47. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine", br. 149/09, 61/11, 82/12, dalje u tekstu ZR/09) te čl. 67. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine", br. 93/14, 127/17, 98/19, dalje u tekstu ZR) ako narav posla zahtijeva, puno ili nepuno radno vrijeme može se preraspodijeliti tako da tijekom razdoblja koje ne može biti duže od dvanaest mjeseci, u jednom razdoblju traje duže, a u drugom razdoblju kraće od punog ili nepunog radnog vremena na način da prosječno radno vrijeme tijekom trajanja preraspodjele ne smije biti duže od punog ili nepunog radnog vremena. Prema čl. 47. st. 2. ZR/09, odnosno čl. 67. st. 2. ZR-a, preraspodjela radnog vremena se uređuje kolektivnim ugovorom odnosno sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, a ako nije na taj način uređena, poslodavac je dužan utvrditi plan preraspodijeljenog radnog vremena s naznakom poslova i broja radnika uključenih u preraspodijeljeno radno vrijeme, te takav plan preraspodjele prethodno dostaviti inspektoru rada.

23. Odredbom čl. 30. st. 6. KU/13, koji se primjenjuje tijekom 2015. godine na radni odnos tužiteljice, za posebne poslove koji se obavljaju u smjenskom radu ili poslove koji zahtijevaju drukčiji raspored dnevnog, odnosno tjednog radnog vremena poslodavac može odrediti drukčiji dnevni ili tjedni raspored, a u skladu s pravilnikom o radnom vremenu u zdravstvenim ustanovama, koji donosi ministar nadležan za zdravlje. Odredbom čl. 30. st. 7. KU/13 u slučaju preraspodjele radnog vremena i rasporeda radnog vremena u smjenama, turnusu i dežurstvu, radno vrijeme svodi se na prosječno puno radno vrijeme na razini mjeseca.

24. Nadalje, Zajedničko povjerenstvo za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja je na sjednici održanoj 3. ožujka 2015. donijelo Zaključak broj 142 prema kojem sukladno kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja u sustavu zdravstva nema preraspodjele radnog vremena, odnosno radnik u sustavu zdravstva može biti raspoređen za rad u redovitom radu, smjenskom radu, turnusu i dežurstvu.

25. Slijedom navedenoga, s obzirom da su tumačenja Zajedničkog povjerenstva prema odredbi čl. 19. KU/13 i čl. 16. KU/18 obvezatna i imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora od dana stupanja na snagu Kolektivnog ugovora, u konkretnom slučaju za KU/13 od 2. prosinca 2013., kod tuženika kao zdravstvene ustanove tijekom 2015. godine nije bila moguća preraspodjela radnog vremena, odnosno primijena Sporazuma o preraspodjeli radnog vremena od 29. travnja 2014. bila bi protivna obvezujućim odredbama KU/13. U odnosu na liste o preraspodjeli radnog vremena tužiteljice za 2015. godinu koje je dostavio tuženik (str. 64 spisa, str. 91-104 spisa) sud je utvrdio da se u istima samo iskazuje višak odnosno manjak radnih sati

tijekom 2015. godine, te se ne može zaključiti da dokazuju da je tužiteljica radila u prerasposijeljenom radnom vremenu. Osim toga iz predmetnih lista proizlazi da su izrađene u kolovozu 2020., dakle nakon podnošenja tužbe, stoga nisu vjerodostojan dokaz da je tužiteljica radila u preraspodijeljenom radnom vremenu. Slijedom navedenoga, sud je sukladno Zaključku broj 142 Zajedničkog povjerenstva utvrdio da se Sporazum o preraspodjeli radnog vremena od 29. travnja 2014, ne primjenjuje na radni odnos tužiteljice tijekom 2015. godine, te je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 131. ZR/09 i čl. 135. ZR-a zaključio da tužiteljica nije radila u preraspodijeljenom radnom vremenu tijekom 2015. godine kako je tvrdio tuženik.

26. Nadalje Iz obračunskih lista plaće priloženih spisu (CD medij, str. 28 spisa) razvidno je da se iznos tužiteljici isplaćenih dodataka za posebne uvjete rada i za odgovornost za život i zdravlje pacijenata iz mjeseca u mjesec mijenja, te da se ne radi o fiksnom, odnosno paušalnom iznosu koji bi se isplaćivao tužiteljici svakog mjeseca.

27. Odredbom čl. 83. st. 3. Zakona o radu ZR/09, odnosno članka 91. stavak 3. ZR-a propisano je da se pod plaćom podrazumijeva osnovna ili minimalna plaća i sva dodatna davanja bilo koje vrste koja poslodavac izravno ili neizravno, u novcu ili naravi, na temelju ugovora o radu, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili drugog propisa isplaćuje radnici ili radniku za obavljeni rad. Odredbom čl. 86. ZR/09, odnosno čl. 94. ZR-a propisano je da radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi.

28. Prema odredbi čl. 47. KU/13, te čl. 45. KU/18 plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Dodaci na osnovnu plaću su: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Prema odredbi čl. 51. st. 1. KU/13 i čl. 49. st. 1. KU/18 osnovna plaća uvećava se za rad noću 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za prekovremeni rad 50%, te za rad u drugoj smjeni 10%, ako radnik radi u smjenskom radu ili u turnusima. Odredbom čl. 51. st. 9. KU/13 odnosno čl. 49. st. 9. KU/18 prekovremenim radom smatra se svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, koji sukladno st. 10. istoga članka KU/13 i KU/18 predstavlja umnožak radnih dana u tekućem mjesecu s 8 sati. Prema st. 11. istoga članka poslodavac je obavezan svakom radniku platiti prekovremeni rad. Ako radnik to želi, poslodavac će na njegov pisani zahtjev umjesto uvećanja plaće po osnovi prekovremenog rada iz stavka 1. podstavka 4. ovoga članka odobriti korištenje slobodnih dana prema ostvarenim satima prekovremenog rada u omjeru 1:1,5, sukladno mogućnostima organizacije rada. Prema čl. 52. KU/13 odnosno čl. 50. KU/18 radni sati odrađeni prema redovitom rasporedu radnog vremena na blagdan ili neradni dan u smislu Zakona o blagdanima i neradnim danima i dan Uskrsa evidentiraju se kao redovni rad i ubrajaju u redovnu mjesečnu satnicu.

29. Nadalje, prema odredbi čl. 57. st. 1. KU/13 radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću. Sukladno odredbi čl. 55. KU 29/18, osnovna plaća za tužiteljčino radno mjesto uvećava se za 20%. Nadalje

sukladno čl. 21. Dodatka II. KU 92/19., na snazi od 1. rujna. 2019., navedeno je da se članak 55. mijenja te je istim propisano da se na tužiteljčinom radnom mjestu osnovna plaća po toj osnovi uvećava za 23%. Odredbom čl. 59. KU/13 propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 10% od osnovne plaće. Dodatkom I. KU 96/15 propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće, te je identično propisano i odredbom čl. 57. KU/18, dok je odredbom čl. 23. Dodatka II. KU 92/19 visina dodatka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi od 12% u članku 57. KU/18 uvećana na 16%.

30. Nadalje, prema odredbi čl. 18. KU/13 i čl. 15. KU/18 ugovorne strane osnovale su Zajedničko povjerenstvo za tumačenje kolektivnog ugovora (Zajedničko povjerenstvo), a navedeno povjerenstvo prati izvršenje kolektivnog ugovora, daje obvezujuća tumačenja odredbi kolektivnog ugovora i o njima obavještava obje ugovorne strane. Prema odredbi čl. 19. st. 6. KU/13 i čl. 16. st. 6. KU/18 tumačenja povjerenstva obvezna su i dostavljaju se podnositelju upita te svim ustanovama na koje se odnose, a imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora od dana stupanja na snagu istoga. Isto tako, prema Zaključku broj 169 Zajedničkog povjerenstva od 12. travnja 2017. Zaključci Zajedničkog povjerenstva imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora od dana stupanja na snagu kolektivnog ugovora, a izmijenjeni zaključci imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora od dana donošenja te izmjene.

31. Prema Zaključku broj 148. Zajedničkog povjerenstva od 1. srpnja 2015. mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana (bez blagdana, subota i nedjelja) u tekućem mjesecu s 8 sati, a svi odrađeni sati preko te satnice predstavljaju prekovremeni rad. Nadalje prema Zaključku broj 153. od 21. prosinca 2015. redovni mjesečni fond radnih sati čine sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu na bazi 40-satnog radnog tjedna, a mjesečni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana (bez subota i nedjelja) u tekućem mjesecu s 8 sati, te svi odrađeni sati preko te satnice predstavljaju prekovremeni rad. S obzirom da su tumačenja Zajedničkog povjerenstva sukladno čl. 19. KU/13 i čl. 16. KU/18, te Zaključku broj 169, obvezatna i imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora od dana donošenja, prekovremeni rad tužiteljice obračunava se do 20. prosinca 2015. primjenom Zaključka 148., a od 21. prosinca 2015. primjenom Zaključka 153.

32. Sud je prihvatio argumentaciju tužiteljice u kojoj ističe da je čitavo utuženo razdoblje radila kao liječnik specijalist hitne medicine na istim poslovima, te da joj stoga svi dodaci i uvećanja, koji se računaju u odnosu na iznos osnovne plaće, pripadaju za sve efektivno odrađene sate rada. Naime, tužiteljica je radila u otežanim uvjetima, odnosno imala je odgovornost za život i zdravlje ljudi tijekom čitavog radnog vremena, odnosno kako u redovnom radu tako i u prekovremenom radu. Prema odredbi čl. 47. KU/13 i čl. 45. KU/18 definirana je plaća tužiteljice koju čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Iz navedene odredbe ne proizlazi da bi plaća koja se odnosi na prekovremeni rad bila obračunavana na bilo koji drugi način izuzev onog koji je propisan čl. 47. KU/13 odnosno čl. 45. KU/18. Prema citiranoj odredbi čl. 83 ZR/09 i čl. 94. ZR-a radnik ima pravo na povećanu plaću za prekovremeni rad i otežane uvjete rada, što znači da se plaća, koja podrazumijeva sve dodatke i davanja koja poslodavac isplaćuje, uvećava za prekovremeni rad, odnosno za otežane uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi. Stoga

nema mjesta isključenju isplate dodataka na koje tužiteljica ima pravo za rad koji je ostvarila u prekovremenom radu, jer za navedeni rad tužiteljica također ima pravo na plaću koja sadrži sve ono što je propisano odredbom čl. 91. st. 3. ZR-a.

33. Navedeno pravno stajalište izrazio je i Vrhovni sud Republike Hrvatske na 8. sjednici Građanskog odjela od 9. prosinca 2019. gdje je zauzeto pravno shvaćanje da radnici imaju pravo na dodatke za posebne uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i za sate ostvarene u prekovremenom radu. Slijedom iznesenog, sud je utvrdio osnovanim potraživanjem tužiteljice koje se odnosi na utužene dodatke za prekovremeni rad, te za posebne uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na sve efektivno odrađene sate rada.

34. Slijedom navedenog osnovan je i zahtjev tužiteljice za isplatom razlike naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjih odmora i bolovanja u utuženom razdoblju po navedenim osnovama, a s obzirom da prema čl. 60 ZR/09 i čl. 81. ZR-a radnik za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad), odnosno da prema odredbi čl. 87. st. 1. ZR/09 čl. 95. st. 1. ZR-a radnik ima pravo na naknadu plaće za razdoblja u kojima ne radi zbog opravdanih razloga određenih zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, te da se prema odredbi čl. 87. st. 5. ZR/09 čl. 95. st. 5. ZR-a visina naknade plaće utvrđuje ovim ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a ako nije tako određena, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca, stoga ispravno smatra tužiteljica da je tuženik zbog neisplaćenih dodataka na plaću tužiteljici u utuženom razdoblju obračunao niži iznos naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad.

35. Slijedom svega navedenog u postupku je utvrđeno da tuženik kao poslodavac u utuženom razdoblju od siječnja 2015. do siječnja 2020. tužiteljici nije obračunao i isplaćivao plaću u propisanoj visini sukladno važećem kolektivnom ugovoru i drugim važećim izvorima materijalnog prava, po osnovi ostvarenih sati i dodataka za prekovremeni rad, te dodataka za posebne uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve efektivno odrađene sate rada, te posljedično tome i po osnovi neisplaćene naknade plaće za vrijeme bolovanja i godišnjeg odmora po navedenim osnovama.

36. Kako je ranije obrazloženo, sud je visinu potraživanja utvrdio prema izračunu sudskog vještaka Petre Blašković iz dopuskog očitovanja od 10. studenoga 2025., na način da se za izračun mjesečnog fonda radnih sati i prekovremenog rada do 20. prosinca 2015. primijenjuje Zaključak 148, a od 21. prosinca 2015. Zaključak 153 Zajedničkog povjerenstva, te da se ne primjenjuje Sporazum o preraspodijeli radnog vremena. S obzirom da je tužiteljica konačno uređenim tužbenim zahtjevom od 4. ožujka 2026. u cijelosti uskladila tužbeni zahtjev sa predmetnom varijantom izračuna vještaka, to je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti prihvaćen te je tuženiku naloženo isplatiti tužiteljici razliku bruto plaće kao u izreci.

37. Sud je utvrdio da nije osnovan prigovor neurednosti tužbe, odnosno prigovor tuženika da nisu bili ispunjeni uvjeti za podnošenje stupnjevite tužbe iz čl. 186.b. st.

1. i st. 2. ZPP-a. Naime, unatoč tome što je tuženik tužiteljici dostavljao obračunske liste za obračun plaće, sud ocjenjuje uvjerljivim argument tužiteljice da ne raspolaže svom radnopravnom dokumentacijom potrebnom za uređenje tužbenog zahtjeva, posebice evidencijama rada, koje se čuvaju kod tuženika, te ne raspolaže dovoljnim stručnim znanjem da bi precizirala tužbeni zahtjev za isplatu razlike plaće po osnovi utuženih dodataka na plaću, prije provođenja financijskog vještačenja. Nakon što je financijsko vještačenje provedeno tužiteljice je specificirala tužbeni zahtjev sukladno čl. 186.b. st. 4. ZPP-a.

38. S obzirom da prema čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br.: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu. ZOO) dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane tražbine duguje i zakonske zatezne kamate, tuženiku je naloženo isplatiti tužiteljici zatezne kamate na svaki mjesečni iznos razlike bruto plaće tekuće od dospijeca tj. od 15.-og u mjesecu za protekli mjesec, s obzirom da se radi o razlici plaće koja se isplaćuje najkasnije 15.-og u mjesecu za protekli mjesec, sukladno čl. 92. st. 4. ZR-a, osim u dijelu isplate zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaće jer prema odredbi čl. 22. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 115/16, 106/18) porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju tek s isplatom neto iznosa plaće, što znači da se na te iznose do trenutka isplate neto plaće ne obračunavaju zatezne kamate. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a koja je propisana za ostale odnose.

39. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je prema odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a koja propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinom umješacu naknaditi troškove, stoga je tuženik dužan naknaditi tužiteljici parnični trošak. Visina troška tužiteljice određena je sukladno čl. 155. ZPP-a i prema odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/2023, nastavno: OT), budući je tužiteljica zastupana po odvjetniku.

40. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova, odnosno prema Tbr. 54 OT u iznosu od 200,00 eura. Tužiteljici je u cijelosti priznat trošak za sastav tužbe od 10.02.2020. u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženih podnesaka od 17.09.2020. (zaprimljen 16.09.2020.), 09.04.2021. (zaprimljen 08.04.2021.), 01.09.2022., i 04.03.2026., za svaki u visini od po 200,00 eura (Tbr 8/1 OT), za zastupanje punomoćnika na ročištima 24.11.2020., 13.04.2021., 01.10.2024., 03.03.2026., i 04.03.2026. za svako u visini od po 200,00 eura (Tbr. 9/1 OT), te trošak pristupa na ročište za objavu presude u visini od 100 eura (Tbr 9/3 OT). Tužiteljici je djelomično priznat trošak sastava podneska od 07.12.2023., i to kao neobrazloženog podneska u visini od 50,00 eura prema Tbr 8/4 OT, s obzirom da istim tužiteljica samo uređuje postavljeni tužbeni zahtjev u valuti euro, stoga se ne radi obrazloženom podnesku. Tužiteljici je također djelomično priznat trošak pristupa na ročišta 17.09.2020. i 12.12.2023., i to u visini od po 50,00 eura prema Tbr 9/5 OT, s obzirom da su oba ročišta odgođena prije početka raspravljanja.

41. Na temelju čl. 155 ZPP-a tužiteljici nije priznat trošak sastava podnesaka od 08.06.2020. i 26.03.2021., svaki u visini od po 50,00 eura, s obzirom da istima samo dostavlja potvrdu uplate predujma za vještačenje, što nije bilo nužno za vođenje

postupka, zatim trošak sastava podneska od 17.09.2020. u visini od 200,00 eura, s obzirom da se istoga dana očitovala na odgovor na tužbu drugim podneskom za koji joj je priznat trošak, te je u skladu sa načelom ekonomičnosti postupka u istom podnesku mogla iznijeti očitovanje na nalaz i mišljenje, stoga drugi podnesak od 17.09.2020. nije bio potreban, te joj nije priznat trošak sastava troškovnika od 23.09.2024. u visini od 50,00 eura s obzirom da je troškovnik mogla predati na ročištima za koje joj je priznat trošak, stoga svi navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka. Slijedom navedenoga tužiteljici je priznat ukupni trošak u visini od 2.250,00 eura, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u iznosu od 562,50 eura, ukupno 2.812,50 eura, uvećano za zatraženi trošak financijskog vještačenja u visini od 431,81 eura sveukupno 3.244,31 eura, dok je u preostalom iznosu od 1.000,00 eura zahtjev tužiteljice za naknadom parničnog troška odbijen kao neosnovan. Na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a neosnovan je nespecificirani zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka.

42. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

43. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 22. svibnja 2026.

Sutkinja
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku
3. Umješaču

Broj zapisa: **9-30888-65796**

Kontrolni broj: **0e26c-a3435-0e1a0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.